

Çocuk ve Kristal Penguen

Ebru Mina TOMURCUK

Çocuk ve Kristal Penguen

Ebru Mina TOMURCUK

Bir zamanlar keřfetmeyi ok seven Leo adında bir ocuk vardı. Ponponlu, parlak kırmızı rg bir řapka ve řiřkin mavi bir kışlık mont giyerdi. Karda yrrken sarı eldivenleri ellerini sıcak tutardı. Bir gn, giriři pırıl pırıl parlayan bir mağara buldu. "Vay canına!" diye fısıldadı, koyu kahverengi gzleri kocaman aılmıřtı. "Ne byl bir yer!"

Leo mağaraya adım attı ve soluęu kesildi. Duvarlar bir milyon yıldız gibi parlıyordu. Tavandan buz kristalleri sarkıyor, yumuşak ıřıkta ıřılıyordu. Sıcak kahverengi teni buz mavisi parıltıda ıřıldadı, pembe yanakları soęuktan daha da pembelesti. Montuna sıkıca sarıldı ve aralıklı dişleriyle gülümsedi. Burası řimdiye kadar gördüęü en muhteşem yerdı.

Sonra Leo rüzgâr çanları gibi incecik bir çınlama sesi duydu. Döndü ve donmuş bir göletin yanında küçük, parlak bir şey gördü. Bir penguendi! Ama sıradan bir penguen değil—bu, berrak, pırıl pırıl buzdan yapılmıştı. Gövdesi soluk mavi-beyaz ışıltıyor, yüzgeçleri yarı saydam görünüyordu. "Merhaba?" dedi Leo yumuşak bir sesle. Penguen, parlayan su mavisi gözlerini kırptı.

Kristal penguen başını yana eğdi ve paytak paytak yaklaştı. Leo göğsünün içinde küçük kar tanesi desenleri fark etti, sanki gizli bir hazine gibi. "Çok güzelsin," dedi Leo. Penguen, buz çatlamasına benzeyen bir sesle cıvıladı ve gövdesinden birkaç parıltı süzüldü. Leo güldü. "Ben Leo. Senin adın ne?" Penguen sadece daha parlak ışıldadı. "Sana Pırıltı diyeceğim," dedi Leo.

İlk başta Leo biraz tedirgin hissetti. Pırlıltı çok farklıydı—soğuk ve camsıydı, Leo ise sıcacık ve kat kat giyinmişti. Ama Pırlıltı, yüzeyli gagasıyla Leo'nun sarı eldivenini dürttü ve bu dostça hissettirdi. "Birlikte keşfetmek ister misin?" diye sordu Leo. Pırlıltı yarı saydam yüzgeçlerini çırpıttı ve sevinçle zıpladı. Işıldayan mağaraya yan yana koyuldular.

Pırlıltı, Leo'yu gökkuşağı renkleriyle ısıldayan donmuş bir şelaleye götürdü. "Sanki elmaslardan bir perde!" diye haykırdı Leo. Pırlıltı cıvıladı ve küçük bir buz kaydıracağından kayarak bir parıltı bulutunun içine indi. Leo eldivenlerini çıkarıp, "Sıra bende!" diye bağırdı ve Pırlıltı'nın peşinden hızla kaydı. İkisi de güldü, sesleri buzlu salonda yankılandı.

Sonra dev kristallere benzeyen buz sütunlarıyla dolu bir oda buldular. Leo, Pırlıtı ile saklambaç oynadı ama Pırlıtı'nın parıltısı onu bulmayı kolaylaştırıyordu. "Saklanamayacak kadar çok parlıyorsun!" diye kıkırdadı Leo. Pırlıtı da gülüyor gibiydi, su mavisi gözleri pırıldıyordu. Eğlenceden başları dönene kadar sütunların etrafında birbirlerini kovaladılar.

Leo karanlık bir tnel grd ve biraz korktu. "Gvenli mi?" diye sordu. Pırlıttı ne çıktı, ayazlı parıltısı yolu aydınlattı. "Tamam, birlikte gidelim," dedi Leo derin bir nefes alarak. Tnele girdiler ve Pırlıttı'nın ışıęı buz duvarları yıldızlar gibi parıl parıl parlattı. Leo'nun korkusu eriyip gitti. Pırlıttı yanındayken kendini cesur hissetti.

Tünelde ayazlı çizimlerle kaplı bir duvar keşfettiler. Penguenler, kar taneleri ve hatta kırmızı şapkalı bir çocuk resmi vardı! "Bu bana benziyor!" dedi Leo. Pırıltı cıvıladı ve yüzgeciyle el ele tutuşan bir penguen ile bir çocuğun çizimini işaret etti. "Sanki mağara arkadaş olacağımızı biliyordu," diye fısıldadı Leo. Pırıltı başını salladı, parıltısı Leo'nun kalbini ısıttı.

Leo susamaya ve yorulmaya başladı. "Keşke bir atıştırmağımız olsaydı," dedi. Pırıltı gagasını donmuş bir su birikintisine vurdu ve buz küçük, berrak parçalara ayrıldı. Leo birini aldı ve tattı—taze suydı! "Çok akıllısın!" dedi. Oturup dinlendiler, buzlu suyu paylaştılar ve mağaranın etraflarında nasıl parıldadığını izlediler.

Aniden mağarada yüksek bir çatırtı yankılandı. Leo yerinden sıçradı. "O da neydi?" Büyük bir buz bloğu düşmüş ve geri dönüş yolunu kapatmıştı. Leo'nun kalbi hızla çarptı. Ama Pırıltı sakin kaldı. Yumuşakça cıvıladı ve küçük buz parçalarını itmeye başladı. "Bunu birlikte yapabiliriz!" dedi Leo. Yolu açmaya yardım etmek için sarı eldivenlerini kullandı. Parça parça, bir takım olarak çalıştılar.

Son bir itişle yol açıldı. "Başardık!" diye sevindi Leo ve Pırıltı sevinçle zıpladı. Birbirlerine yardım etmişlerdi ve şimdi güvendeydiler. Leo, Pırıltı'ya sıkıca sarılmamaya dikkat ederek nazikçe sarıldı. "Teşekkürler, dostum," dedi. Pırıltı'nın parıltıları daha da parladı ve Leo her zaman arkadaş kalacaklarını biliyordu.

Mağaranın girişine doğru yürürlerken Leo biraz üzüldü. "Artık eve gitmem gerek," dedi. Pırlıtlı'nın su mavisi gözleri hüzünlü göründü. "Ama geri geleceğim," diye söz verdi Leo. "Daha çok maceralarımız olacak!" Pırlıtlı cıvıladı ve gagasıyla Leo'nun eldivenine dokundu. Birlikte durup mağara duvarlarının yıldızlı bir gökyüzü gibi parıldamasını izlediler.

Leo mağaradan karlı güne çıktı. Döndü ve el salladı. "Hoşça kal, Pırıltı! Yakında görüşürüz!" Pırıltı girişten yarı saydam bir yüzgeç salladı, parıltısı küçük bir deniz feneri gibi parlıyordu. Leo'nun kalbi dolup taşı. Arkadaşlar birbirine benzemese bile dostluğun büyüyebileceğini biliyordu.

Eve dönerken Leo, Pırlıtlı'nın parlayan gözlerini ve mağaranın pırıl pırıl duvarlarını düşündü. Birbirini önemsemediğinde farklılıkların önemli olmadığını öğrenmişti. Kırmızı şapkası sallanarak karda seke seke yürüdü. "Dostluk büyölüdür," dedi kendi kendine ve aralıklı dişleriyle gülümsemesi iyice genişledi. Ailesine yeni arkadaşını anlatmak için sabırsızlanıyordu.

Ve böylece Leo ile kristal penguin, kahkaha ve parıltıyla dolu harika bir macera paylaştılar. Büyülü kutup mağarasında tekrar buluşmaya söz verdiler. Leo, farklılıklara rağmen dostluğun gelişebileceğini öğrendi. Mutlu kalplerle, ne kadar uzakta olurlarsa olsunlar her zaman arkadaş kalacaklarını biliyorlardı.